

Vörös téglás ház hűlt helyével,
 Az üres telekkel, hol gyerekek
 Játszottak: két fiú, akiknek az apja
 Valóban hazatért. Anya főzött,
 Mintha joga lenne a keze között
 Lobogó tűzhöz, a kenyérhez, amit ettem,
 Mielőtt az orvosok megvizsgáltak,
 És segítettek elhítenni veled,
 Bármire képes vagyok, csak arra nem,
 Ami emberi. A szív ver, amíg meg nem áll.
 Minden utolsó szó fertőz.

GEREVICH ANDRÁS FORDÍTÁSA

Cornelius Eady

A taxis, aki átvert

[THE CAB DRIVER WHO RIPPED ME OFF]

Pontosan, mondta a taxis,
 miközben a körforgalomnál
 befordult a sarkon.
 Azok a hülye, kibaszott koldusok,
 tudod, azok a fickók,
 akik előre nyújtott kézzel
 lépnek a taximhoz
 papír poharaikkal?
 Tudod, milyen gondjaik vannak?
 Tudod, mi a bajuk?
 Az, hogy agyatlanok.
 Mert semmit nem tudnak,
 mert ha lenne agyuk,
 megpróbálnának
 munkát találni.
 Tudod, mit mondott egyszer az egyikük?
 Azt mondta, hogy amit csinál,
 a koldulás,
 azt mondta, hogy az munka.
 A koldulás.
 Munka.
 Erre azt mondtam neki,
 bele az arcába:
 hogy az nem munka.

Azt gondolod, hogy ez munka?
Hagy mondjam meg neked, mi a munka:
a munka az, ha amit csinálsz,
az értékes
valaki számára.
Látom, érted.
Amit én csinállok,
ahhoz kell agy.
Tudod, mi a véleményem?
Az a véleményem, hogy
ezeket a koldusokat el kellene
küldeni egy másik országba,
akármelyikbe,
tök mindegy, melyikbe,
3-4 évre,
kolbászoljanak
egy másik országban.
Lássuk, mit szólnának.
Olyan program kellene,
ami elküldi őket
egy másik országba,
hogy ott kolbászoljanak
pár évig.
Ott kolduljanak,
lássuk, mire jutnak.
Emlékszel, van az a fickó,
tudod, híres volt a
hatvanas években,
az a kábszeres fickó.
Timothy Leary?
Igen, illegalitásba vonult,
a tengerentúl élt.
Tudod mi történt?
Pár év külföld után
már jött volna
haza.
Akármilyen feltétel mellett.
Nem érdekelte,
hogy letartóztatják-e.
Azt mondta,
Amerika jobb
a Föld
akármelyik országánál.
Küldd oda őket
pár évre.

Úgy járnának, mint ő.
 Ez a legjobb ország
 az egész világon.
 Timothy Leary
 halálboldog volt,
 hogy visszajöhetett.
 És jól megvan.
 Nézz meg engem.
 Én is voltam olyan.
 Éltem illegalításban.
 Visszajöttem.
 Szerintem ezek a koldusok
 mentálisan teljesen leblokkoltak.
 Szerintem tenned kéne valamit.
 Gondolom, szereted
 amit csinálsz.
 De tenned kellene valamit.
 Valami hasznosat.
 A közösségnek.
 Ezeknek az embereknek.
 A tarhálóknak,
 a csalóknak,
 szélhámosoknak,
 kábszereknek,
 a segélyt kicsalóknak,
 az élőködőknek.
 Ezenkívül
 senki ellen nincs
 semmi kifogásom.
 Hiszen téged is felvettelek.

Varjak erős szélben

[CROWS IN STRONG WIND]

Felszállnak a varjak a tetőről.
 A varjak képtelenek egy helyben maradni.
 Akár egy olajfolton is
 gubbaszthatnának.

Milyen esetlen tánc,
 ezek az urak
 foltos fekete zakóikban,
 milyen kótyagos tánc.

Mintha nem tudnák, hol vannak.
Milyen vicces tánc.
Ahogy meg akarnak oldani dolgokat,
ahogy a szél megtizedeli őket.

Milyen szomorú tánc,
milyen szégyenteljes a szerelem,
amikor mindenki szeme láttára

tönkremegy.

Az üres tánccipő

[THE EMPTY DANCE SHOES]

Barátaim,
amint az a laboratóriumban bebizonyosodott,
egy pár üres tánccipő
szemölcsként fog a földön ülni,
amíg nem kap okot a költözésre.

Mi, akik a tehetetlenséget tanulmányozzuk
[mi, akik vad szőrzettel borítva alszunk],
félelem nélkül állíthatjuk, hogy
egy nyugalmi állapotban levő cipőpár energiája
majdnem azonos azzal a bohócéval,

akit egy homokzsák küldött padlóra.
Ezt biztosan elmondhatjátok a barátaitoknak.
Egy hátán fekvő bohóc
igen hasonlatos egy pár
üres tánccipőhöz.

Egy pár üres tánccipő
egy könyvbe préselt levélhez
is igen hasonlatos.
Így most megtudtatok egy egyszerű igazságot.
Egy préselt levél, mondjuk Sylvia Plath
Kolusszusában,
nem különbözik egy pár üres tánccipőtől.
Még akkor sem, ha azok a cipők a Stardust Bálterem kellős közepén vannak,
minden reflektor szórja a fényt, és érzéki, intenzív zene rázza az

ablakokat
 háztömbön innen és túl.
 Ez a tehetetlenség titka.
 A cipő saját érzékei alapján lépdeli földi életét.
 Szimpatizál avval a kővel, amit a gyerekek
 kacsáztatnak a tó vizén,
 miután megállapodott az iszapban.
 Nem a vízfodrokkal,
 hanem a kővel.

A tehetetlenség gyakorlati és személyes alkalmazása
 megtalálható a kérdésben:

Legközelebb Ki Viszi

Ki A Szemetet?

Egy pár üres tánccipő
 igen hasonlatos ennek a kérdésnek a válaszához,
 csakúgy, mint egy Közép-Nyugat Amerikában játszódó,
 könyvhosszúságú vershez.

Összefoglalva:

egy pár üres tánccipő
 igen hasonlatos ahhoz a homokhoz, amit a 44 kilós nyápic
 letöröl az arcáról,
 amikor a kötekedő bunkó elcipeli a barátnőjét.
 Később,

miután kilesi a képregény hátsó borítóján a kupont,
 már más tudományos elvek alapján fog cselekedni.
 Táncra kész.

GYUKICS GÁBOR FORDÍTÁSA